

РЕШЕНИЕ

№ 2933

гр. София, 29.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 31.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **842** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на В. В. Г. и А. Т., подадена чрез адв.А. Д. – САК, срещу отказ на кмета на Район „Т.“-СО да впише допълнително име в акта за раждане на дъщеря им Д. Т., обективиран в писмо изх.№ РТР21-УГ01-4731-/4/ от 06.10.2021г., потвърден с писмо изх.№ СОА21-ВК08-16537-/1/ от 10.12.2021г. на кмета на СО.

Жалбоподателите молят за отмяната на оспорения акт като незаконосъобразен. От фактическа страна излагат, че сезирали ответника в качеството му на длъжностно лице по гражданското състояние, с искане в българския акт за раждане на дъщеря им да бъде прибавено като второ лично име Г. като за тях дали това име ще бъде добавено като второ лично име или в графата за бащино име било без значение. В Италия, където била родена дъщеря им и чиято гражданка била, хората се легитимирали с две имена – лично и фамилно, и добавянето на трето – дали като допълнение към личното или като прибавяне на второ родово име, нямало да повлия на индивидуализацията на детето. За родителите и брат ѝ обаче това имало лично значение, тъй като в България всеки човек имал три имена – име, презиме и фамилия и в съответствие с българската именна традиция искали и тяхната дъщеря да има три имена, освен това с въпросното име „Г.“ тя щяла да манифестира принадлежността си към България и в частност към семейството в по-широк смисъл. Освен това по този начин, с вписване на поисканата промяна, двете им деца щели да бъдат с еднакви имена, тъй като синът им вече бил записан с имената Д. Г. Т.. Правното основание на

искането оспорващите намират в разпоредбата на чл.12, ал.1 от Закона за гражданската регистрация и чл.12, ал.2 от Наредба № РД-02-20-9/21.05.2012г. за функциониране на единната система за гражданска регистрация /НФЕСГР/. Обжалваният отказ не съдържа каквито и да било правни доводи, нито пък почивал на стройна и логична интерпретация на фактите. Освен това подменил действителната воля на жалбоподателите, тъй като приел, че е сезиран с искане за замяна или промяна на имената на Д. Т., без да се разгледат човешките и чисто патриотични мотиви за желанието им. Твърди се нарушение на чл.8, ал.1 ЕКПЧОС.

В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържа чрез адв.Д., която претендира и присъждане на направените по производството разноси.

Ответникът по оспорването в писмен отговор по жалбата оспорва нейната основателност. В съдебно заседание редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима – подадена е срещу индивидуален административен акт по см. на чл.21, ал.3 АПК, от лица, които са негови адресати и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно предвид отказа да се извърши поисканата административна услуга, в преклузивния срок за обжалване по чл.149, ал.3 АПК, предвид обстоятелството, че отказът на кмета на Район „Т.“-СО е оспорен първо по административен ред и актът, с който е потвърден е съобщен на 14.12.2021г. /известие за доставяне на л.18 по делото/, а жалбата, по която е образувано настоящото производство е подадена по пощата на 29.12.2021г. – първият работен ден след Коледните празници. Следва да се отбележи и че в писмо изх.№ РТР21-УТ01-4731-/4/ от 06.10.2021г. на кмета на Район „Т.“-СО не е посочен редът и сроковете за обжалване, поради което приложение следва да намери и разпоредбата на чл.140, ал.1 АПК, предвиждаща удължаване на срока за обжалване в тази хипотеза на два месеца.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, сочени от жалбоподателите, на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема, че оспореният отказ е издаден от компетентен административен орган, в пределите на предоставената му власт, при спазване на изискването за форма на административния акт, отсъствие на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта му.

Съгласно представения препис-извлечение от акт за раждане /л.43/ Д. Т., ЕГН [ЕГН], е [дата на раждане] в Италия и има българско гражданство. Нейни родители са жалбоподателите В. Г. и А. Т.. Преписът е издаден въз основа на акт за раждане № 0355/28.02.2019г., съставен в [населено място], Район „Т.“ – Столична община.

Съгласно разпоредбата на чл.35, ал.1 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/ актовете за гражданско състояние се съставят от длъжностното лице по гражданското

състояние в общината или кметството, на чиято територия са станали събитията. Според ал.3 на с.р. кметът на общината е длъжностно лице по гражданското състояние на територията на общината. Той може да възлага тази функция с писмена заповед на кметовете на кметствата и кметските заместници в населените места, в които се поддържат регистри на актове за гражданско състояние, и на други длъжностни лица от общинската администрация.

В качеството му на длъжностно лице по гражданското състояние, оправомощено по съответния ред, ответникът е бил сезиран със заявление от 20.05.2021г., подадено от жалбоподателите /л.44/, с което те са поискали на основание чл.76, ал.3 ЗГР вписването на допълнително име „Г.“ на детето им Д. Т. в съществуващия български акт за раждане.

С писмо изх.№ РТР21-УГ01-4731-1/ от 02.06.2021г. на кмета на Район „Т.“-СО жалбоподателите са уведомени, че актът за раждане е официален свидетелстващ документ, в който промяната на вписаните данни се извършва по реда на чл.73 и сл. ЗГР като съгласно чл.76, ал.4 ЗГР по административен ред не може да се променя датата на раждане, брак или смърт, полът, както и името на титуляра, с изкл. на случаите, изрично предвидени в разпоредбата на чл.19а ЗГР. Конкретното искане според ответника не попада в посочената хипотеза, като същият е указал, че съгласно разпоредбата, посочена в заявлението – чл.76, ал.3 ЗГР, български гражданин, роден извън територията на Република България, може да поиска бащиното му име да бъде вписано в акта за раждане, ако то липсва там. По тези съображения е отказано извършване на исканата административна услуга като е пояснено, че правата си жалбоподателите могат да упражнят чрез предявяване на иск по чл.124 ГПК или в производство по чл.542 ГПК като Район „Т.“-СО ще се съобрази със съдебното решение.

На 09.07.2021г. жалбоподателите са подали ново заявление /л.49 и сл./ със същото искане. Посочено като мотив за него е обстоятелството, че Д. има брат, в акта за раждане на който е вписано името Г. като е приложено удостоверение за раждане /л.55/. Видно от него, детето е вписано със собствено име Д., бащино име Г. и фамилно име Т.. Доколкото това вписване не е предмет на настоящото дело, съдът не дължи изследване на неговата законосъобразност. Ще посочи само, че така изписано името не съответства на разпоредбите на ЗГР, доколкото бащиното име на лицето Д. е А.. Не съответства и на българската именна традиция, пренесена в разпоредбите на ЗГР. Поради това и посоченото обстоятелство – вписаните имена в акта за раждане на Д. Т. не могат да бъдат противопоставени като аргумент в подкрепа тезата на оспорващите.

Съгласно разпоредбата на чл.9, ал.1 ЗГР името на български гражданин, роден на територията на Република България, се състои от собствено, бащино и фамилно име. Трите части на името се вписват в акта за раждане. Според ал.2 на с.р. при съставяне на акт за раждане на български гражданин, роден извън територията на Република България, бащиното му име, когато липсва в преписа по чл.72, ал.1, се вписва в акта, ако това е писмено заявено от родителите на лицето или друг законен представител. При съставяне на акт за раждане на български гражданин, роден извън територията на Република България, бащиното и фамилното му име могат да се впишат с наставки -ов или -ев и окончание съобразно пола, ако това е писмено заявено от родителите до три години от раждането на лицето /ал.3/.

Съгласно чл.12, ал.1 ЗГР собственото име на всяко лице се избира от родителите му и

се съобщава писмено на длъжностното лице по гражданското състояние при съставяне на акта за раждане. Според чл.13, ал.1 ЗГР бащиното име на всяко лице се образува от собственото име на бащата и се вписва с наставка -ов или -ев и окончание съобразно пола на детето, освен когато собственото име на бащата не позволява поставянето на тези окончания или те противоречат на семейните, етническите или религиозните традиции на родителите. Фамилното име, според чл.14, ал.1 ЗГР, е фамилното или бащиното име на бащата с наставка -ов или -ев и окончание съобразно пола на детето, освен ако семейните, етническите или религиозните традиции на родителите налагат друго. Т.е. наставката –ев в името „Г.“ определя същото като бащино или фамилно име, не и като собствено.

По подаденото на 09.07.2021г. заявление за вписване на промяна в имената на Д. Т. в съставения ѝ акт за раждане, е изготвено становище /чл.56 и сл./, съгласно което искането не е свързано с изменение, настъпило по силата на нормативен акт и не е скрепено с надлежни доказателства в тази посока. Прието е, че по своя характер подаденото заявление разкрива личното желание на родителите, основаващо се на техните разбирания за обществените възприятия в страната. Исканата промяна е посочено, че не попада в хипотезата по чл.76, ал.3 ЗГР, а именно когато бащиното име не е вписано в акта за раждане. Изрично е посочено, че вписването като второ име на детето на фамилното име на майката не кореспондира с правилата за формиране на имената на българските граждани, уредени в чл.12 и сл. ЗГР. Посочено е също, че случаят не попада сред изключенията, визирани от нормата на чл.76, ал.5 ЗГР. Въз основа на това е заключено, че промяна на името в случая не може да бъде извършена по административен ред, а по пътя на общото исково производство. При идентичност на мотивите е постановен оспореният в настоящото производство отказ. Същият съдът намира за съответен на материалния закон.

В Раздел VIII на Глава трета на ЗГР са регламентирани основанията, при наличието, на които могат да се правят отбелязвания, допълнения и поправки на актовете за гражданско състояние. Съгласно чл.73 от закона промяна в данните за гражданско състояние на лицата в съставени актове за гражданско състояние се извършва по съдебен или административен ред. Промяната по административен ред е регламентирана в чл.76 ЗГР. Съгласно ал.1 на посочената разпоредба по административен ред въз основа на официални документи може да се извършва промяна и вписване само на данни, които по същество няма да променят смисъла на съставения вече акт. Технически грешки и неточности в изписването на името се отстраняват по искане на заинтересуваните лица. По административен ред по молба на заинтересуваните лица може да се отрази и промяната в имената им, настъпила по силата на нормативен акт. Към молбата се представят документи /ал.2/. Според ал.3 по административен ред български гражданин, роден извън територията на Република България, може да поиска бащиното му име да бъде вписано в акта за раждане, ако то липсва в съставения акт. Когато лицето е непълнолетно, вписването се извършва с писмено заявление от родителите му. С ал.5 на с.р. е въведена изрична забрана за промяна по административен ред на името на титуляря, с изключение на изрично предвидените в закона случаи, датата на раждане, брак или смърт и полът. Единственото изключение, предвидено в закона е това по чл.19а ЗГР – възстановяване на имена на български граждани, които са принудително променени. Във всички останали случаи промяната се извършва по съдебен ред като длъжностното лице отразява промяната във вписаните данни въз основа на съдебното решение.

С оглед горното, определящо за преценка законосъобразността на оспорения отказ е обстоятелството, че законът не позволява извършването на поисканата от жалбоподателите промяна в името на Д. Т. в съставения акт за раждане по административен ред. Предвид това като е отказал извършването на поисканата административна услуга ответникът е постановил акта си в съответствие с чл.76, ал.5 ЗГР. Този извод обосновава неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена. При този изход на спора на жалбоподателите не се следват разноски. Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. В. Г. и А. Т. срещу отказ на кмета на Район „Т.“-СО да впише допълнителното име „Г.“ в акта за раждане на дъщеря им Д. Т., обективиран в писмо изх.№ РТР21-УГ01-4731-/4/ от 06.10.2021г.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: